

22-12-2020

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณได้รับสายตาที่สูงส่งจากพ่อแล้ว เพียงด้วยสายตาที่สูงส่งนี้เท่านั้นที่คุณจะสามารถมองเห็นดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด
- คำถาม:** โดยการทำความเข้าใจความลับใจของละครที่คุณจะไม่ให้คำแนะนำแก่ใครโดยเฉพาะ?
- คำตอบ:** เมื่อลูกเข้าใจว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครในอดีตจะซ้ำรอยอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกจะไม่มีวันแนะนำใครให้หยุดการทำความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเป็นอย่างดี เมื่อพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและพวกเขาต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเมื่อพวกเขาได้ตระหนักรู้จักท่านด้วยเช่นกัน สิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดของพวกเขาจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

โอม ชานติ ลูกหนึ่งที่น่าอย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของคุณหรือไม่? พ่อทางจิตถามลูกๆ ทางจิต เพราะลูกรู้ว่ามิเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่เรียกว่าจิตวิญญาณ(Spirit) เป็นเพียงท่านนั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ที่สูงส่ง(Supreme) ท่านนั้นเรียกว่าผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุด(Supreme Spirit) หรือดวงวิญญาณสูงสุด(Supreme Soul) ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า มีอยู่จริงอย่างแน่นอน ไม่สามารถกล่าวได้ว่าท่านไม่มีอยู่จริง ดวงวิญญาณสูงสุดหมายถึงพระเจ้า ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกแล้ว ดังนั้นลูกต้องไม่สับสนเพราะลูกเคยได้ยินความรู้นี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังสิ่งนี้ ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนและเล็กมาก ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาของใคร ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่จะได้เห็นดวงวิญญาณด้วยดวงตาทางร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นสามารถมองเห็นได้แต่ด้วยสายตาที่สูงส่งเท่านั้น และนั่นก็เป็นไปตามแผนของละครด้วย โอเค ยกตัวอย่างเช่น ใครบางคนมีนิมิตของดวงวิญญาณในลักษณะเดียวกับที่เขาเห็นสิ่งอื่นๆ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันเมื่อพวกเขามีนิมิตของบางสิ่งมันก็ผ่านสายตาทางร่างกายของเขา พวกเขาได้รับเทพนิมิตนั้นและได้เห็นสิ่งนั้นราวกับว่าสิ่งนั้นอยู่ในรูปที่มีชีวิต ดวงวิญญาณได้รับดวงตาของความรู้อันทำให้เขามองเห็นบางสิ่ง แต่นั่นก็อยู่ในสภาพของการเข้าฌาน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากที่พวกเขาได้รับนิมิต ยกตัวอย่างเช่น มีราได้รับนิมิตของตัวเองเองกำลังร้ายรำในสวรรค์ อย่างไรก็ตามสวรรค์ก็ไม่ได้คงอยู่ นั่นต้องเป็นเวลาเมื่อ 500 ถึง 600 ปีที่แล้ว สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานั้น สิ่งใดก็ตามที่เคยมีอยู่ในอดีตจะเห็นได้ด้วยเทพนิมิต เมื่อพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากและจดจ่ออยู่กับความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเต็มที่พวกเขาก็ได้นิมิต แต่พวกเขาไม่ได้รับการหลุดพ้นจากสิ่งนั้น หนทางของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตนั้นแยกจากหนทางความเลื่อมใสศรัทธาโดยสิ้นเชิง มีวัดมากมายในบารัต พวกเขาได้วางลิงกัมของชีวาในวัดเหล่านั้นด้วยเช่นกัน พวกเขามีลิงกัมขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ลูกๆ เข้าใจว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นเหมือนดวงวิญญาณสูงสุด ขนาดของดวงวิญญาณทั้งหมดเท่ากัน พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย ดวงวิญญาณเข้าสู่ร่างกายของเขาเพื่อเล่นบทบาทของเขา นี่คือนิสัยที่ต้องเข้าใจ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล่าของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งต่างๆของหนทางของความรู้อีก่อนอื่นใดเป็นเพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่อธิบายทุกสิ่ง ไม่มีใครสามารถเข้าใจท่านได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์หรือถูกต้องแม่นยำ พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ซึ่งไม่ถูกต้อง พวกเขาเรียกหาพ่อด้วยความรักอย่างมาก พวกเขาบอกว่า: บาบา เมื่อท่านมาพวกเราจะอุทิศตนเองแก่ท่าน ท่านผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่นที่เป็นของนั้น ดังนั้นลูกต้องจดจำท่านอย่างแน่นอน ท่านเองนั้นก็พูดว่า: โอ้ ลูกๆ! ท่านพูดกับดวงวิญญาณนี้เรียกว่าความรู้ทางจิตวิญญาณ ได้มีการจดจำกันว่าดวงวิญญาณได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณ

สูงสุดเป็นเวลาที่ยาวนาน บัญชีนี้ต้องมีการแสดงไว้ด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณได้แยกห่างจากท่านเป็นเวลานาน และเวลานี้ที่ลูกได้มาหาพ่อเพื่อศึกษาราชโโยคะของลูกอีกครั้ง ครุ่นนั้นคือผู้รับใช้ของลูก ครูคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังเสมอ พ่อก็พูดเช่นกันว่า: พ่อคือผู้รับใช้ของลูกๆทุกคน ลูกร้องเรียกหาราวกับว่าเป็นสิทธิ์ของลูก: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกพูดว่า: โอ้ พระเจ้าได้โปรดมา! มาและชำระล้างเราให้บริสุทธิ์อีกครั้ง! โลกที่บริสุทธิ์เรียกว่าสวรรค์และโลกที่ไม่บริสุทธิ์เรียกว่านรก ทุกเรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นี่คือนิเวศน์และมหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยนั้นคือการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกๆ มีศรัทธาว่านี่คือสิ่งที่ลูกต้องเป็น ใครก็ตามที่ไม่มีศรัทธาจะมานั่งในโรงเรียนหรือไม่? ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูก ถ้าลูกกำลังจะกลายเป็นนักกฎหมายหรือหมอลูกจะต้องศึกษาเล่าเรียน หากลูกไม่มีศรัทธาที่ลูกก็จะไม่แม้แต่จะมาที่นี่ด้วยซ้ำ ลูกมีศรัทธาว่าลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ จากมนุษย์ธรรมดาก็นารายณ์ นี่คือนิเวศน์ของการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ในความเป็นจริงนี่เป็นการศึกษาเล่าเรียน แต่เหตุใดจึงเรียกว่าเป็นเรื่องเล่า? เพราะลูกนั้นเคยได้ยินสิ่งนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน ที่เวลานี้เป็นอดีต อดีตนั้นก็เรียกได้ว่าเป็นคาถา Katha (เรื่องราวทางศาสนา) เหล่านี้คือคำสอนสำหรับลูกที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาก็นารายณ์ ลูกๆ อยู่ในหัวใจของลูกว่าเทพคงอยู่ในโลกใหม่และมนุษย์นั้นคงอยู่ในโลกเก่า มนุษย์ไม่มีคุณธรรมอย่างที่เทพมี ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเทพ มนุษย์ก็มลงอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเหล่าเทพและพูดว่า: ท่านเต็มเปี่ยมไปทุกคุณธรรม... แล้วพวกเขาก็เรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ เป็นมนุษย์ที่พูดสิ่งนี้ ไม่ใช่เทพที่พูดสิ่งนี้ เทพคงอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่สามารถคงอยู่ในยุคเหล็กได้ อย่างไรก็ตามปัจจุบันพวกเขาเรียกทุกคนว่าศรีศรี ศรีหมายถึงสูงส่ง เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกสูงส่งที่สุด เทพที่สูงส่งนั้นคงอยู่ในยุคทอง ในเวลานี้ไม่มีมนุษย์ใดที่สูงส่ง เวลานี้ลูกๆ ได้มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าโลกเก่ากำลังจะลูกทำลาย และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงมีการวางแผนในโลก ผู้คนเหล่านั้นคือครูโยคีผู้สละละทิ้ง พวกเขาละทิ้งบ้านของพวกเขาและจากไปและแล้วพวกเขาก็ไปอาศัยอยู่ในปราสาทราชวัง ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆในการมีชีวิตอยู่ในกระท่อมเล็กๆของพวกเขา ไม่มีแต่อย่างใด เพื่อความสันโดษ เขาจึงต้องนั่งในกระท่อมเล็กๆ ไม่ใช่ในปราสาทราชวัง บาบาก็มีกระท่อมเล็กๆเช่นกัน มีความสุขทุกอย่างในกระท่อมเล็กๆ เวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเข้าใจว่าลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ลูกรู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละครเวลานี้กลายเป็นอดีตไปแล้วและสิ่งนั้นจะซ้ำรอยอีกครั้งอย่างถูกต้องแม่นยำ ด้วยเหตุนี้เองลูกต้องไม่แนะนำใครให้หยุดแสดงความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อความรู้นี้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ และพวกเขาต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อมีการตระหนักรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดก็จะบดขยี้ลง พ่อพูดว่า: ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก เพียงแค่เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ ต้องมีการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกาย เช่นเดียวกับที่บางคนได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไปเพื่อที่จะไปดูรูปปั้นบูชาทุกวันอย่างเป็นระเบียบวินัยที่แรงกล้ามาก การไปหาผู้มีร่างกายคือการจาริกแสวงบุญทางร่าง พวกเขาต้องล้มลุกคลุกคลานอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกไม่ต้องล้มลุกคลุกคลานเลย เมื่อผู้คนมาที่นี่พวกเขาก็จะถูกขอให้นั่งลงเพื่อที่จะสามารถอธิบายความรู้ให้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าลูกจะต้องนั่งในที่เดียวเพื่อที่จะจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะไม่สามารถจดจำกฤษณะในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาหรือไม่? ด้วยเหตุนี้เองผู้ที่มีการศึกษาจึงถามว่า ในเมื่อมีภาพของกฤษณะอยู่ในบ้านของพวกเขาแล้วทำไมผู้คนต้องไปที่วัด? พวกท่านสามารถราบไหวบูชาภาพกฤษณะที่ใดก็ตามที่พวกท่านอยู่ อัจชะ พวกท่านอาจจะไม่มีภาพแต่ก็ยังคงสามารถจดจำเขาได้ ในเมื่อพวกท่านนั้นได้เห็นบางสิ่งแล้ว ก็จะไม่จดจำสิ่งนั้น ลูกก็ถูกถามในสิ่งเดียวกัน: เธอเห็นไม่สามารถจดจำชีพบาบาในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านหรือไม่? นี่คือนิเวศน์ใหม่ ไม่มีใครรู้จักชีพบาบา พวกเขาไม่รู้จักรูป นาม แผ่นดินหรือช่วง

ระยะเวลาของท่านและเพียงแค่ว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่ง ดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็น ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณจดจำระลึกถึงพ่อของพวกเขา แต่เนื่องจากพวกเขาไม่รู้จักท่าน ลูกจึงต้องอธิบายแก่พวกเขาเป็นเวลาเจ็ดวัน จากนั้นอธิบายรายละเอียดทุกประเด็นด้วย พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรับฟังท่านมาเป็นเวลายาวนานแล้วเพราะท่านมีความรู้ ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับความรู้เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ พ่อพูดว่า: พ่อบอกสิ่งใหม่ที่ดีกว่าให้แก่ลูกทุกวัน เมื่อลูกไม่ได้รับมรดกลูกก็ร้องไห้อย่างมาก! พ่อพูดว่า: เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อ! แม้ว่าลูกจะศึกษามรดกลูกก็ยังคงลืมพ่อ ก่อนอื่นใดลูกต้องจดจำว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ เป็นจุดที่เล็กมาก ลูกต้องเข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาพูดว่า: ดวงวิญญาณออกจากร่างนี้และเข้าไปในใครบางคน เราดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ก่อนหน้านั้นลูกเป็นของศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ลักขมีและนารายณ์ทั้งคู่ในบริสุทธิ์ และแล้วทั้งสองก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ และเวลานี้ทั้งสองกำลังกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ดังนั้นพวกเขาจึงกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ หรือว่าพวกเขาเกิดมาบริสุทธิ์? พ่อหนึ่งท่านนี้และอธิบายว่าลูกบริสุทธิ์อย่างไร และด้วยการที่ลูกไปสู่หนทางบาปแล้วลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร ผู้กราบไหว้บูชากล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากล่าวได้ว่าบริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าใครเคยปกครองที่นั่น และพวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร ไม่มีใครอื่นที่รู้อะไรนี้ ก่อนหน้านั้นลูกเองก็ไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางหรือตอนจบของสิ่งสร้าง นั่นหมายความว่าลูกเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกไม่ได้รู้อะไรเลย เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกก็มีประสบการณ์กับความทุกข์มากมาย เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพ จะมีความสุขมากมายที่นั่น ต้องมีการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี่ ลูกๆ ของประชาบิดา บราห์มาคือพี่น้องหญิงชาย ต้องไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากรใจ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ดวงตานี้เป็นอาชญากรอย่างมาก จากอวัยวะทางร่างกายทั้งหมด, ดวงตานี้เป็นอาชญากรมากที่สุด ดวงตานี้เป็นอย่างเป็นอาชญากรเป็นเวลาครึ่งวงจรและมีอารยธรรมเป็นเวลาครึ่งวงจร ในยุคทองดวงตาไม่ได้เป็นอาชญากร เมื่อดวงตาของใครบางคนเป็นอาชญากรเขาก็กล่าวได้ว่าเป็นปีศาจ พ่อเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ต้องกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่าผู้นี้ (บราห์มา) เรียกตนเองว่าพระเจ้า ภูพาของต้นไม้: ผู้ที่นั่งอยู่ที่ด้านบนสุดของต้นไม้ในโลกที่ตาไม่ประสาธน์ ผู้เดียวกันนั้นกำลังทำทาปาเซียอยู่ด้านล่างต้นไม้ด้วยเช่นกัน ราชวงศ์ของลักขมีและนารายณ์ยังคงดำเนินต่อไปในยุคทอง ช่วงเวลานั้นนับเป็นการครองราชย์ของลักขมีและนารายณ์ ด้วยเหตุนี้เองที่บาบาพูดว่า : เมื่อลูกได้แสดงอาณาจักรของลักขมีและนารายณ์ ลูกก็ควรเขียนว่า: ยุคเงินได้เริ่มต้นขึ้น 1250 ปีหลังจากอาณาจักรนี้เริ่มต้นขึ้น ได้มีการกล่าวถึงเป็นเวลาหลายแสนปีในคัมภีร์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน มีกลางวันของบราห์มาเป็นเวลาครึ่งวงจร และกลางวันของบราห์มาเป็นเวลาครึ่งวงจร เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ แล้วท่านก็ยังพูดอีกว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! ด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และความมืดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง บาบาไม่ได้ขอให้ลูกอยู่ที่นั่น ท่านไม่ได้ขอให้ลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้อยู่ที่นั่น ศูนย์และพิพิธภัณฑ์ยังคงมีการเปิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ มีการส่งคำเชิญให้กับผู้คนมากมาย: มาและประกาศสิทธิ์โดยกำเนิดของคุณในอาณาจักรของโลกที่ได้รับจากพระเจ้า คุณคือลูกๆ ของพ่อ พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นจึงควรที่จะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูก พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อก่อตั้งสวรรค์ วงจรโลกเดียวกันนั้นยังคงหมุนต่อไป มีการกำหนดมากมายของมนุษย์และพวกเขาพูดสิ่งต่างๆ มากมาย มีความคิดเห็นมากมาย สิ่งเหล่านี้เรียกว่าหนทางที่ไม่มีการแบ่งแยก ต้นไม้ใหญ่มาก! กิ่งก้านสาขามากมายได้ปรากฏขึ้น ศาสนาต่างๆ มากมายกำลังแพร่กระจาย ก่อนหน้านั้นเคยมีหนทางเดียวและอาณาจักรเดียว เคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาทั่วทั้งโลก ในเวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้แล้ว เราเคยเป็นนายของทั้งโลก และหลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิดเราก็กลับมายากจนข้นแค้น เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะความตาย ไม่มีความตายก่อนวัยอันควรที่นั่น ที่นั่นบางคนตายก่อนวัยอันควรในขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ไม่มีสิ่งใดนอกจากความตายในทุกหนแห่ง มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นั่น ที่

นั้นชีวิตดำเนินต่อไปเต็มอายุของทุกคน เคยมีความสงบ ความบริสุทธิ์และความเจริญรุ่งเรืองในบารัต ช่วงอายุขัยเฉลี่ยคือ 150 ปี ช่วงอายุขัยในเวลานี้สิ! พระเจ้าสอนโยคะให้กับลูก ดังนั้นลูกจึงถูกเรียกว่า โยเกศวร ลูกจะไม่ถูกเรียกสิ่งนี้นั่น ลูกเป็นโยเกศวรในเวลานี้ พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก และแล้วลูกจะกลายเป็นราช-ราเชศวร (เจ้าชายและเจ้าหญิง) เวลาลูกคืออานเนศวร(เต็มไปด้วยความรู้) และแล้วลูกก็กลายเป็นราเชศวร นั่นคือราชาเหนือราชา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามทำให้ดวงตาของลูกมีอารยะธรรม ให้สติปัญญาของลูกตระหนักรู้เสมอว่า ลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย เป็นลูกของประชาบิดาบรรพบุรุษ ดังนั้นลูกต้องไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากร

2. ในขณะที่กระทำการเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก จงเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้เดียว ละทิ้งทุกสิ่งที่มีขีดจำกัดและจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด กลายเป็นผู้ที่สละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทางจิตทั้งหมดในยุคบรรจบพบกันโดยการแกว่งไกวอยู่ในซิงช้าของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส
ลูกๆ ที่เต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทางจิตจะเฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในซิงช้าของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกที่เป็นที่รักจะได้รับอนุญาตให้แกว่งไกวอยู่ในซิงช้า ในทำนองเดียวกันการแกว่งไกวของบรรพบุรุษที่เต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดคือการแกว่งไกวอยู่ในซิงช้าของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส เฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในซิงช้านี้เสมอ อย่าเข้ามาในจิตสำนึกของร่างกาย ผู้ที่ลงจากซิงช้านี้และวางเท้าลงบนพื้นจะกลับมาสกปรก ลูกที่สะอาดของพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดจะแกว่งไกวอยู่ในซิงช้าของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่สามารถวางเท้าลงในโคลนได้

คติพจน์: การสละละทิ้งความหลงทะนงตนของ "ฉันเป็นผู้สละละทิ้ง" คือการสละละทิ้งที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***